

Bon vespre!

Petit conte abans que s'apaguin els llums, de la sala i del món.

Nois i noies del cap dret, el CeDRe és un gran arbre, més de 50 metres; les fulles es reuneixen en branquetes sobre branquetes curtes; la seva copa, afilada durant la joventut, pren una forma de taula a partir dels 30 anys, amb les branques mooolt i mooolt horitzontals.

Segons diuen que diu León Deneb -doctor en Teologia i Ciències Orientals-, a Diccionari de símbols, “el CeDRe involucra el majestuós signe de la immortalitat, la perdurabilitat, la dignitat i la puixança.”

Hi havia una vegada una associació anomenada APOC (!?) –sí, sí, Associació de Pacifistes Objectors de Consciència– que per allà l’any 95, del segle passat!!!, va presentar-se a la Beca Joaquim Franch, que convocava i convoca el CEM (!?) –sí, sí, el Consell Municipal d’Educació de Girona–, i la van guanyar... que feliços que estaven aquells objectors!!!

La beca reclamava i reclama “Projectes i iniciatives d’interès social en matèria d’educació cívica” i aquells pacifistes, sí, la van obtenir amb el seu “Projecte local d’intervenció educativa: facilitar la pau, una responsabilitat per al segle XXI”. Sí, sí, per aquest segle que corre i corre, en el que ser pacifista és igual o més complicat que mai. Provem-ho/proveu de cridar: Aturem la guerra!!!

“Casualment”, l’any 94, també del segle passat, uff!!!, naixia a Torroella la Coordinadora d’ONG Solidàries de les comarques gironines i l’Alt Maresme (pur Bisbat!), com a fruit de la voluntat d’unir accions i objectius per part de les entitats de base, solidàries i de cooperació.

Els pacifistes objectors de consciència, membres fundacionals de la Coordinadora, cediren aquell “projecte local d’intervenció educativa” als col·lectius organitzats en defensa de la pau i la solidaritat.

Noies i nois de l’ull viu, ja tenim el CeDRe!, el Centre De Recursos per la pau i la solidaritat, al que més tard li afegiríem al cor la memòria dels noms de Josep de Delàs i Benigno Mancebo, per a no oblidar-los. Gairebé 30 anys després, com aquell arbre-CeDRe madur, perdurable, digne... del principi, treballant pels “Drets Humans, tots, per a tothom i a tot arreu”; Feminismes i gènere; Economia i desenvolupament; Pau, antimilitarisme i resolució de conflictes; Política i relacions internacionals; Solidaritat i cooperació descentralitzada; Cultures i moviments migratoris; Educació; Història, Medi ambient i geografia; Salut; Narrativa infantil i juvenil...

El jurat dels Mestres68, a la seva justificació per aquest premit, ha citat el lema freirià de “tothom educa, s’educa tothom”... gireu el cap, gireu el cap i llegiu una altre de les frases d’en Paulo Freire que emmarca aquesta sala i que convida a l’optimisme: “L’esperança es fa indispensable per a l’existència”.

Mestres i AMPAS que estimem, els centres educatius de la demarcació gironina tenen en el CeDRe formacions i activitats per treballar l’Educació pel Desenvolupament i el Decreixement a partir dels recursos i de l’experiència de les entitats de la Coordinadora d’ONG Solidàries. Que no és poca cosa.

APOC a poc... conte contat, aquest conte no s’ha acabat.

Per molts anys!!!, Núria, Carles, Sònia, Jan i Cia.

Manel Mesquita glossador